

BAHAR BİZİMLE GELECEK CENGİZ SOYDAŞ

Gözlerini tesbihinden ayırmadan sigarasından derin bir nefes çekti Bekir. Parmakları makine gibi işliyor habbeleri birbirini ardına alıyor du... "Günler" gibi dedi. Günlerde böyle akıyor mapusta ama kum saati gibi, kimi doluyor, kimi boşalıyor. Yüreğini, bilincini kavraya katan, insanı zaman sürekli zenginleştiriyor. Aletiko pırl pırl nehir, yatağındaki taşlar gibi kusursuzlaştırıyor. Kendini kenara çeken ise susuzluktan kurutulup dağılıp un-ufak oluyor sonra da... Eğer zamanı tutabilirsen, parmaklarının arasın da kayan bir tanesi senden yana bu tesbihin! Hapishanelerin kum saati de bu tesbihler işte! Zamanı bilmek! Hem de elinde parmaklarının arasın da tutarak... Cengiz gibi...

Boran mavisi firuze bir tesbih düştü aklına. Bartın Hapishanesinde direnişin yeni başladığı zamanlardı. Görüşten çıkıp doğru koğuşa gidiyor. Cengiz komüncüyle masa da her zaman ki neşesi ve coşkusuyla sohbet ediyorlar. Bekir'i görünce sigarayı uzatıyor,

- Gözün aydın, memlekettten mi geldiler?
- Sağol Cengiz, aydınlık içinde al. Memlekettten gelmişler, çok selamları var.
- Nasıllar, iyiler mi?
- İyiler iyiler konuşup sohbet ettik biraz
- Haftaya gelecekler mi?
- Beliriz dediler ya belli olmaz yinede. Neyse biraz konuşalım mı seninle?
- Tamam konuşuyoruz ya zaten!
- Tamam konuşuyoruz da itiraz etmek yok ama?
- Alla alle!... Anlat hele itiraz edilmesi gerekiyorsa, ederiz bunun böyle

peşin pazarlığımı durmuş hiç?

- Verdiğim bir sözü yerine getireceğim itiraz etmemeni istediğim nolta

burası.

Cengiz komüncüye dönüp gülererek Bekir'i sükunet ediyor.

- Adama bak ya!... Pazarlık yapıyor resmen.

- Canım verdiği bir sözü yerine getirecekmiş onun için itiraz etmeni istemiyor

galiba. Buda pazarlık sayılmaz. Tamam itiraz edeceğinden kötü bir şey çıkarsa kırarız kemiklerini.

Komüncüyle birlikte kahkahaları koyuveren Cengiz "Tamam öyleyse" diyerek merakla Bekir'e dönüyor.

- Hatırlıyormusun havalandırmış da merdivenlerin orda sana bir tesbih sözü vermiştim. Şimdi o sözümü tutuyorum. Firuze! Boran mavisi hem de! Bant töreninden önce gelmesi de güzel ve anlamlı oldu.

Bekir cebinden çıkarıp uzattığı tesbibi dirken şaşırıp duygulanır Cengiz,

- Mağcup ettin beni! Böyle bir şey beklemiyordum. O sözü de faktan unuttum. Sağol çok teşekkür ediyorum.

- Güle güle çek Cengiz! Biraz küçük ama çekimi güzel. Alır almaz kontrol ettim. Rengi de tam istediğin gibi.

Cengiz ıslık ıslık gözlerle tesbibe bakıyor, "Hafifmiş de."

Meselenin bu şekilde "şiddete" gerek kalmadan halledilmesine sevinen komüncü de espiriyle hüzün bulutlarını dağıtıyor.

Cengiz... Zoru bilmez ki Lazoglul! Zerkle gönülden yapılan işin zorumu olur?

Elinde boran mavisi tesbithiyle ıslık saçararak gülümsüyordu. Günler ilerledikçe biraz halsizleşse de, gözlerinin ışığı coşkusu hiç azalmadı. Omuzlabığı hiçbir yükün altında kalmaz. O Tezcanlılığıyla neşesiyle dört elle sarılır. İş varsa mutlaka acelası vardır. Bir an önce yapmalıdır, bitirmelidir, uarmalıdır...

Sincan F Tipine getirilirdikten bir kaç gün sonra görmüş son kez Cengiz'i.

16 kişi elleri arkadan kelepçeli olarak küçük bir ringin içinde balk istifi hostahaneye götürülmüşlerdi. Cengiz Bekir'in hemen yanındaydı.

19 Aralık kottam saldırısının izleri, kurumuş kan lekeleri, yara-bere izleriyle hâlâ tazeydi. Cengiz'in gözleri şişmiş, morarmış, kafasında ve yüzünde açılan yerlere

dikizler otulmuştu. Bekir 'i görür görmaz ocularını unutmuş, ışık gibi gülümsemişti yine. Aflığın 60'lı günlerindeki. 19 Aralık direnişi ve kahramanlarımızın yarattığı destan, tüm yaralarına ve gün gün eriyen bedanine rağmen direncini coşkusunu daha da harlamıştı.

Sonra çatıların duvarların üstünden aşır gelen notlar... Baharı bekliyor du Cengiz. "Bahar bizimle gelecek" diyor du. Boran resimleri çiziyor du aklığitlere. Güneşe doğru sabırsız, neşeli kanat vuran umut renginde boran resimleri.

Kendi kendine izmaritine kadar yanıp kül tablasından düşen sigarasını alıp söndürdü. Bir sigara daha yaktı. Kaç tesbih vakti kaldı? Kaç gün? Gel ey zafer... Kendi kendine hızlanır tesbih çeken parmakları. Sabırsız makina gibi, koşar gibi aktarıyor du haberleri... Düşüncelerinin duygularının ritmine uygun adeta birbirlerine her çarpışların da "hadi hadi" sesleri çıkararak "Bu sefer sen benim tesbihimi hazırla Cengiz, geliyorum!"

Onu dalmış kendi kendine güleken bulan Hüseyin goldafını yanındaki sandalyeye oturana kadar fark etmedi. Bekir Hüseyin'e takılmayı bırakmadan,

- Bende güleümde bari, şimdiden kendi kendine gülmeye başlamış diye düşman demogöji yapmasın.

- Gül tabi yoldaş. Ekipdaşlık kolay mı? Ölüken de güleken de beraber...

Hüseyin'in gülen gözlerinde Cengiz'in ışık gibi gelişimini buldu birden. Yüzle-
rindeki aydınlık birbirinin aynı andadır. Benzerlik değil bu? Cengiz ışığını bizlere bıraktı giderken. Biz de sonrakilere devredeceğiz. Hiç eksilmeyecek yoldaş yüzlerin aydınlığı...

- Bekir!... Bekir!... Logara gel logara... Bekir!...

Soğuk mu soğuk bir şubat günü adının seslenildiğini duyunca havalandırmaya fırlamıştı. 17x5 adimlik beton havalandırmanın yağmur suları aksın diye tam ortasına yapılan delikten geliyor du ses. Logar denilen bu delikler birbirine komşu hava-
landırmaları zemin altın da su barularıyla bağladığından eğilip bağırarak diğer
havalandırmodakilerle konuşulabiliyor du. Hemen deliğin başına çıkıp cevap verdi,

- Evet kim sesleniyor?
- Bekir sen misin?
- Evet benim, sen kimsin?
- Helal olsun valla! Altı üstü iki ay oldu hemen unuttun mu sesimizi?

Önce sesin sahibini tanıyamamıştı. Biraz daha konuşunca anladı. Cengiz'in yanın da kalabalardan biriydi kabbıkları hücrenin kapısını da tamirat yapılaboğın dan bir kaç saatliğine Bekir'lerin logar hattında ki boş hücreye getirmişler di üpü- nünde. Bekir heyecanla Cengiz'i sordu. Diğerleri daha sözünü bitirmeden Cengiz'in sesini duydu öbür taraftan. Sevgü, aklığı unutmışlar, sohbet de almışlardı.

- Bekir kusura bakma hediyeye ettiğin tesbihe sahip olamadım. Operasyonda kayboldu.
- Olurmu öyle şey! Ne demek kusura bakma. Bir tesbih değil, bir tesbih feda olsun sana. Söz zafere den sonra dahada güzelini hediyeye ederim. Ayısından iki tane getirir birlikte çekeriz. Boran mavisi furuze olur yine gümüş püsküllü hem de.
- Tamam zafere kazanalım birlikte çekeriz. Ben görmesem de ikimizin yerine sen çekersin artık.
- Tamam çekerim de seni burada tesbihsiz koyacak değiliz elbet. Süpriz yapacaktık ama madem buraya kadar geldin söyleyeceğim, Sana bir tesbih yaptık hazır, bugün gönderecektik. Paket yapıp yarın göndeririz artık.
- Yine mahçup ettin. Helal olsun valla!
- Daha güzelini hediyeye etmek isterdik ama ne yapalım koşullor böyle...

Biraz daha sohbet edip veda olmuşlardı. Cengiz'le son konuşmalarıydı. 120'li günlere ulaşmıştı... Zeytin çekirdekleri üzerinde son ritüüslerini de yaparak azenle bitirmişti tesbibi. E Diplerinde hersey gibi tesbih te yasaktı. Bununla zeytin çekirdeklerini biriktirip günlerce betona sırtarak şekile sokup binbir emelle tesbih yapıyorlardı. İlk zamanlar saklamak gerekiyordu. Cengiz'in tesbihine önceden elbiselerden felan sökerek ayarladığı kırmızı iplerden güzel bir püskül yaptı. Günaze kanat vuran bir borana kırmızı yakıştırdı.

Ertesi gün paket yapıp tesbibi göndermişti. 2-3 saat sonra bir paket parlament

sigarasıyla bir not gelmişti Cengiz'den. "Hayatım da aldığım endergerli ve en anlamlı hediye. Ömrümün sonuna kadar taşıyacağım" diye yazmıştı ve yoldas sıcaklığını hissederek içmeleri için bir paket sigara göndermişti. Cengiz'in tesbihini beğenmesine çok sevimmışken keyifle yakmıştı sigarasını...

Hüseyin bir sigara yakarken Bekir'in dalıp giden gözlerine takılarak sordu,

- Nerelece dalmışsın öyle?

- Tesbihe

- Tesbihe mi?

- Cengiz severdi tesbithi. Buraya geliğimizde bir tesbih yapıp göndermiştim.

"Zafer zafer" diyerek çekmiştir son güne kadar.

- Çekmiştir

- Çeke çeke de sonuna yakaladı karın koranlığın bittiği gün doğanın doğanın dirilip uyandığı gün.

- Evet... Az kaldı Nevroz'a da. Kaç gün var?

- 3,5 tesbih var.

- 3,5 tesbih nasıl oluyor Bekir?

- Bak şimdi bir tesbithde 33 tane var 33 ile 3,5'u çarparsak 115,5 gün eder. Her gün bir tesbih tanesi dersak 115,5 gün sonra 21 mart yani.

Bu hesaba Bekir'in zeytin çekirdeğinden tesbihine bakarak güldü Hüseyin

- Desene daha "zafer... zafer... zafer" diyerek çok çekeceğiz.

- Evet ama birkere ucundan tuttuk bantımızı taktık. Gerisi çeke çeke gelir nasıl olsa. Satıcağız!...

"BAHAR BİZİMLE BELECEK."

Düzenlenen katliam operasyonu ile birlikte direniş merzisinin hücreler olarak değiştirdiği günler de söylemişti. Cengiz "Bahar Bizimle Gelecek" diyordu. Sağık hücrelerde yapılan işkencelerin, ölm arucunun verdiği rahatsızlıkların, çektiği bütün acıların halkın acıları olduğunu bilerek ve bu acıları dinleme mücadelesinde

bedenini savaşın en ön mevzisine sürerek bu mevzide "ilk dına haklarını" kullanmak için yanıp tutuşarak...

Devrimci sorun yaratan değil çözümdür, sözü onun için her dönem bir klavuz olmuştur. Berrek hapishanede gerekse dışarıda ne kendi yaşadığı nede çevresinde yaşanan olumsuzluklar karşısında "çaresiz" kalmamış gerekçe yaratmaya çalışmamıştır. Cengiz yoldaş portinin birikiminden olabildiğince yararlanarak olumsuzlukları aşmasını, aştırmasını bilmiştir.

O' bir sınırsız çobanın adidir.

'96 yılında ölüm orucu günlerinde gönüllüler arasındaydı. Cengiz '96 0.0 töreninden sonra yoldaşlarına sorulurken gözlerinin dolduğunu söyler, "ilk kez bu kadar duygulandım, gözlerim doldu" der. Ölümüne uğurladığı yoldaşlarına duyduğu sevgi ve önde olmanın sıkıntısıdır yaşadığı Cengiz yoldaşımızın. İkinci ekipte kızıl bantını kuşanmasına karşın ilk olmak, önde olmak ister. Günler ilerledikçe 1. ekipteki yoldaşlarına daha çok sekular, direnişin her anını onlarla yaşamak için yanlarından hiç ayrılmaz. Masada duran karanfillerin en güzelini en canlılarını götürür. 1. ekipteki olduğu yere yerleştirir. "O sizin masada dursun" denildiğinde "Biz sizden sonra geliyoruz nasıl olsa" diye cevaplar, yoldaşlarını içinde her geçen gün biraz daha büyüyen sevgisini sunabilmek için çabalar. Kartları, mesajları yazar 1. ekipteki savaşçıların durumunu almadan rahat etmez Onlara sorar. Onlar beğenince mutlu olur. Bunu şakalarla, kaktallarla yoldaşlarına hissettirir.

Ölüm orucu direnişinin zafere sonuçlanmasından sonra Ulucanlar'da "mizral-yüz" isimli bir dergi çıkarılmaya başlanır. Dergi önce haftalık bir süre sonra da 15 günlük periyotlarla çıkmaya başlar. İşte bu süreç Cengiz'in ne zaman yotip ne zaman kalktığının belli olmadığı bir süreçtir. Yazor yazdır. Hayatında mektup bile yazmamış insanlarımız yazı yazmaya başlar.

Cengiz sürekli araştıran, okuyan, tartışan ve üretken bir yoldaşımızdır. Haftada 2-3 yazı yazdığı dönemler de bile boş durmaz verilen görevleri yerine getirmeye çalışır.

Neşeli, sıcak kanlı, hoş sohbet bir arkadaşımızdır. Kalkmalarını kağısın her tarafından duymak mümkündür. Espirileri konuşmaları bu neşeli yonun ayrılmaz bir parçasıdır.

Cengiz'in tek uğraşı dergi faaliyeti de değildir. Hapishane de gerçekleştirilen hemen her faaliyette Cengiz'i görmek mümkündür. Cengiz her yerdedir. Bartın'da bu temposu daha da artar Cengiz'in, verilen her görevi başarıyla tamamlamak için süreli bir koşturmaca içinde olmasına rağmen hiç şikayet etmez. Yaptığı işten zevk alır. Rüzük büyük demeden her görevi titizlikle yerine getirmek için canını dışına taker. Barikatını kurmuş, rehlin eylemi mi var Cengiz ekibin başındadır. Basın için açıklama vb... mi yapılacak Cengiz oturur yazar. Kültür gecelerinde skeç mi yapılacak Cengiz oyuncuların arasındadır. Anma ve kullama da mesajı okunacak Cengiz elinde metin en iyi nesil okurum kaygısıyla çalışmaktadır. Temizlik, çamaşır, bulaşık mı yıkanacak bir biçimde dahil olur. Program da asılacak pankartın düzeltilcek bir yerini var gözünden kaşmaz Cengiz'in, gelir düzeltmek için yardım eder. Hukuk işlerinde müvekkilleri için sevinen, üzülen avukatlar gibidir. Tahliye varsa serincine diyecek yoktur. Günler geceler boyu bir makalenin hazırlıklarıyla uğraşır.

Cengiz ağırbaşlı, ideolojik gücü olan, düşünce yapısı geniş, üretken, tartışmayı seven gülmeyi elden bırakmayan politik bir insanımızdır.

İlişkilerin de sıcak ve yapıcıdır. Tavırları, davranışları oturma - kalkmasını bilmesi ve içtenliğiyle karşısındakini sarıp - sarmalar, yoldaşları tarafından sevilir - sayılır. Çünkü o ben bitirimi değil iyi bir diyalogcu, mütevozi bir öğrencidir. Kimiyle sakalarla, kimiyle öğrencilik yıllarında edindiği deneylerle, kimiyle Dev - Genç'li olmanın verdiği coşkuyla kimiyle okuduğu kitabı tartışarak güzel bir ilişki kurar. Yoldaşlarla tartışmak dibişmek Cengiz'e terstir. Tartışmaları o seviyeye getirmedigi gibi getirilmesinde izin vermez. Eleştirilerin de yapıcıdır. Karşısındakini anlamaya çalışır. Eleştirirken niyetinin yıkma - ezmek kurup - dökmek olmadığını, aksine bir zaafı - eksikliği gidermeye düzeltmeye çalıştığını her davranışı ve sözüyle hissettirir. O' yıkmanın kolay yapmanın ise zor olduğunu bilendir. O'nun için her zaman özenli ve titizdir.

Partisine ve kavuşına sınıksız bağlarla bağlıdır. Bağlılığın temelinde ise devrime

duyulan anlık geçici duygular vb. değil Marksizm - Leninizm 'in bilimsel doğruları, bu doğrularla yoğrulmuş bir ömür boyu sürecek bilinçli bir tercih vardır; Devrim ve devrimcilik... Düzen içinde elde edebileceği pek çok olanak olmasına rağmen idealleri için hepsini elinin tersiyle itmesini bilmiştir. Sevdiği insan düzene koşunca hiç tereddüt etmeden bütün ilişkilerini koparmış, sevgisinin kırılmasına izin vermemiştir. O'nun için Parti-Cephe'nin ideolojisinden, halkımıza sunacağı özgür ve onurlu bir yaşamdan daha büyük bir sevgi söz konusu değildir. Çünkü o kavraya sevdaludur. Bu sevd o için yapamayacağı fedakârlık yoktur. Bilmediklerini öğrenmek için çabalayan Cengiz, bildiklerinin gereğini yapmak için engel tanımayan, misyonunun bilincinde bir kavga adamıdır.

"... 19 Aralık'taki operasyon da göğüs göğüseye çarpışıp çekildiğimiz bir bölüm de yaralı yoldaşlara pansuman yapıp tepeden tırnağa ıslanmış vaziyette üzerindeki ıslak elbiseleri değiştiriyorduk. Cengiz 'de sırtı sıklam olmuş ve ölüm orucunun 57. günündeydi. Hemen kuru eşyalar bulup üzerini değiştirmesine yardımcı oldum. En son bir yünlül gömleği de zorla giydirdim. "Üzerimdekiler iyi bunu sen giy, sende sırtı sıklam olmuştun" dedi. Ben de bunu giymesini bir sağlığı olarak söyledim, kendi eşyalarımı da değiştireceğimi ama bunu mutlaka giymesini söyledim. Operasyon koşullarında, ölüm orucunun 57. gününde bile bunları düşünemeyecek kadar yoldaş sevgisiyle doluydu... Cengiz yoldaşlarını düşünüyordu..."

Yanında kalan yoldaşımızın anlatımıyla Cengiz Soydaş'ın son saatleri,
"Yatakta bile hareket etmekte zorlanıyor, konuşmada oldukça güçlük çekiyor. Akşam sayımından önce uyumak için uzandı. Bilinci yerindeydi. Sayım için uyanırdığımızda kendinde değildi. Sayıma 2. müdür geldi. 2. müdürün kapıcı gün? sorusuna "150. gün" dedi. "Nasılsın" diye sorunca "canavar gibiyim" dedi... Sayımdan sonra da kötüleşmeye başladı. Masaj yaptık ama düzelmedi.

21:00 - Nabız 60. Şekerli su verdik. Sorularımıza cevap vermiyor. Sigarasını kendi yakamadı. Sigarasını ağzına götürmek te zorlanıyor. Bakışları donuk, bir noktaya odaklanıp kalıyor. Okulu nerede okuduğu, ölüm orucu töreninde bandını kimin taktığını vb... sorularına bile cevap veremiyor. Sorumu anladığını söyleyip dalıp gidiyor.

21:30 - Bir bardak su içirip yatırdık. Dinişsin belki toparlanır diye düşünüyorduk. Bu arada gün boyu devam eden terlemesi daha da arttı. Vücuttan zıya de boyun ve göz kısmı terliyor.

23:30 - Uyandı. Tuvaletini yapıp su içti ve yatakta oturdu. Kendine geldi. Neler olduğunu, sordüğümüz soruları hatırlıyor. Nabız 60 ama güçsüz. Sürekli uyku hali var.

03:30 - Tuvalete kalktı. Dengesi tam yerinde değil.

07:30 - Gözleri açık. Bilinci kapalı. Ara sıra intiyor. 10-15 saniyede bir sanki nefes almakta zorlanıyor gibi ağzını açıp derin derin nefes almaya çalışıyor... Nabız 52. Vücudu soğuk. Gece altına kaçırmış. Altındaki elbiseleri değiştirdik.

08:20 - Durumunda değişiklik yok. Yatakta yan çevirdik. Uyuyor havası verip sayımı atlatmaya çalışacağız.

Sayın da geldiler. Uyuyor dedik. Bakmak istedik. Durumu anladılar. Müdürü çağırdılar. Sedye getirip Cengiz hastahaneye götürdüler.

Götürülürken durumunda bir değişiklik yoktu. Bilinci kapalıydı.

(...)

Son gece kollarını halter kaldırır gibi yapıp "bomba gibiyim" demişti. Bomba gibi patladı düşmanın beyininde. Newroz ateşini harladı.

Bir süre ateşi yüksek olduğu için yataktan fıhamamıştı. Az da olsa kendini toparlar toparlamaz üzerini giyiniş iradesini de zorlayarak ayakta kalktı, zamanın büyük kısmını ayakta, oturma yerinde geçirmeye başladı. Rahatsızlığının devam ettiğini dikkatli bir gözlem sonucu anlayabiliyorduk. Ama Cengiz bu durumu çok iyi gizleyebiliyordu. İradeyle kendini dış bir görünüme büründürebiliyordu. Bu durum şehit düşmesiyle daha iyi anlaşıldı... Ölüm orucu odasında gelen-giden yoldaşlarla ilgilenmek için kullanılan irade, an be an gelen ölümün hazırlığında durumu düşmandan saklayabilen iradeyle aynı iradeydi. Bu irade kaynağını görevle kilitlemeden, ideolojik güçten davaya bağlılıktan ve bizi biz yapan değerlerimizden oluyordu. Cengiz'imiz bu değerlerin taşıyıcı olduğunu, düşmanın beyininde patlayarak gösterdi. Anısı önünde saygı ile eğiliyorum... Dalu dalu paylaşım da artık çok geç olsa da vasiyetlerini, ahdlarını, miraslarını, sahiplenmek ve yüklenmek için gecikme sorunu olmaz... >>>